

1. Straffe- og retsplejebestemmelser for militært personel bør i videst muligt omfang nærme sig de love og bestemmelser, der gælder for det øvrige samfund, således at der *kun* fastsættes *særregler* for dette personel i de tilfælde, *hvor hensynet til forsvarets særlige forhold gør det nødvendigt*.

2. Lovgivningen på dette område bør tilpasses udviklingen på *de pædagogiske, ledelsesmæssige og samarbejds-mæssige områder*, som i de senere år har været fremherskende, såvel i forsvaret som i den øvrige del af samfundet.

3. De militære straffe- og retsplejeregler bør udformes på en sådan måde, at lovgivningen kan tjene som et meddelelsesmiddel for de personer, den berører, og herved give de pågældende en *klar forståelse af den særlige straffe- og retsplejeordning*, de er underkastet som følge af deres tilknytning til forsvaret.

Ud fra ønsket om størst mulig tilnærmelse til de borgerlige love er det fundet hensigtsmæssigt, at de specielle militære straffarter: *kvartearrest og vagtarrest*, opgives til fordel for den borgerlige straffelovgivnings almindeligt anvendte straffe: bøde og hæfte. Dette vil medføre et betydeligt fald i antallet af frihedsstraffe for militære forseelser. Samtidig er området for anvendelse af *disciplinarmidler* udvidet, således at disse midler i udstrakt grad kan træde i stedet for straf, herunder bødestraf. Navnlig vil disciplinarmidler mest hensigtsmæssigt kunne anvendes i stedet for bødestraffe overfor værnepligtigt personel.

Den foreslåede omlægning af sanktionerne i forbindelse med overtrædelse af straffelovgivningen vil indebære en „*afkriminalisering*“ af forseelser af mindre betydning og give de militære myndigheder langt større muligheder for at reagere smidigt og pædagogisk mere hensigtsmæssigt over for sådanne forseelser.

Påtalemyndigheden, d. v. s. myndigheden til at rejse tiltale ved retten, er henlagt til generalauditøren og auditørerne, der på grundlag af deres juridiske uddannelse opfylder de betingelser, der i den borgerlige strafferetspleje stilles med hensyn til påtalevirksomhed i borgerlige straffesager. Det er således ikke fundet rimeligt at begrænse generalauditørens og auditørernes virksomhed som anklagere af rettergangscheferes tiltale-